

Arrest

**nr. 94 355 van 21 december 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 11 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERVAET en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die zich volgens haar verklaringen op 1 november 2012 aan de grens heeft aangeboden, verklaart er zich op 6 november 2012 vluchteling.

1.2. Op 27 november 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager op dezelfde dag aan verzoekster werd betekend.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Oegandese nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Kampala en te behoren tot de etnische groep Bafumbira.

U werd op 26 november 1955 geboren te Kisoro alwaar u opgroeide in de ouderlijke woning. U ging naar de lagere school Mutolence Primary School in Kisoro. Vervolgens woonde u gedurende 4 jaar in Mbarara alwaar u van 1974 tot 1978 secundaire studies volgde aan de Maryhill High School. Het tweede schooljaar van uw studies aan de Maryhill High School begon u een seksuele relatie met een lerares, D. D. genaamd. U had gedurende 2 jaar tijd een seksuele relatie met uw lerares D. D.. U voelde zich niet aangetrokken tot lerares D. D. maar dacht dat u op deze manier een voorkeursbehandeling van haar zou krijgen. De seksuele relatie met D. D. stopte nadat u de schoolbanken verliet. U zag lerares D. D. nadien nooit meer terug. Na het voltooien van uw studies in 1978 verhuisde u naar Hoima. Op 15 september 1979 huwde u met O. B.. U verbleef gedurende 1 jaar in Hoima en in 1997 verhuisde u samen met uw echtgenoot naar Kampala. In 1980 maakte u met uw echtgenoot een rondreis en bezocht u volgende landen: Frankrijk, Italië en Israël. Ongeveer 6 jaar na uw huwelijksdatum – aldus ongeveer in 1985 – ontmoette u een medeleerlinge van de Maryhill High School in Kampala. Ze heette C. T. en ze vertelde u dat ook zij indertijd – tegelijkertijd met u - een lesbische relatie had gehad met lerares D. D.. U startte een lesbische relatie met C. T.. U ontmoette C. T. occasioneel en had dan seks met haar. U denkt niet dat u verliefd was op C. T. maar voelde zich wel tot haar aangetrokken. In 1988 of 1989 bracht u een 3 maanden durend bezoek aan een jeugdvriendin in het Verenigd Koninkrijk. Elke keer dat u C. T. toevallig tegen het lijf liep had u seks met haar. U ontmoette C. T. ongeveer 2 of 3 keer per jaar. Op een dag in 2001 bezocht u C. T. in haar echtelijke woning terwijl haar echtgenoot op reis naar het buitenland was. U en C. T. hadden seks in de logeerkamer. De schoonzus van C. T., M. genaamd, kwam echter plotsklaps de logeerkamer binnen en betrapte u en C. T. op heterdaad in bed. M. gooide haar tas op jullie en u besloot onmiddellijk de echtelijke woning van C. T. te ontvluchten. U keerde huiswaarts. 2 dagen later keerde de echtgenoot van C. T. terug van zijn buitenlandse reis en vernam hij via zijn zus, M., dat u en C. T. op heterdaad in bed betrapt werden. Hierop kwamen C. T., haar echtgenoot en haar schoonzus M. onmiddellijk naar uw echtelijke woning toe om uw echtgenoot te vertellen dat u en C. T. op heterdaad in bed betrapt werden. Dezelfde dag organiseerde uw echtgenoot een familievergadering. U vreesde dat u gedood kon worden en u werd door uw echtgenoot geslagen. Terwijl u afgeranseld werd snelde een buurvrouw, R. M., u ter hulp en zij bracht u onder in haar woning. U verbleef 1 week in de woning van uw buurvrouw, R. M.. Aangezien uw huwelijk op de klippen was gelopen verliet u Kampala en keerde u in december 2001 terug naar de ouderlijke woning in Kisoro. U verbleef 1 week in de ouderlijke woning te Kisoro waarna uw broer u wegstuurde uit het huis en u introk bij de zus van uw moeder in Kisoro. Uw kinderen bleven na de scheiding achter in de woning van uw echtgenoot in Kampala. Sinds 2001 heeft u geen nieuws meer van C. T. doch u weet wel dat C. T. afgeranseld werd door haar echtgenoot en Oeganda ontvluchtte. Sinds 2001 had u nooit meer een relatie met een vrouw. Ongeveer in 2008 begonnen uw kinderen maar vooral uw dochter, A. A. B., problemen te krijgen met hun vader. Ongeveer in april 2008 ging uw dochter, A. A. B., alleen wonen in een gehuurde kamer in Kampala. In januari 2009 besloot u terug te keren naar Kampala alwaar u zich vestigde om uw kinderen bij te staan. Op 6 april 2009 om 18 uur ging u uw dochter, A. A. B., bezoeken in haar woning omdat ze die dag verjaarde doch u trof haar niet aan. De buurvrouw van A. A. B., mama S., vertelde u dat de dag voordien, meer bepaald op 5 april 2009, haar vader met 2 andere mannen langs was geweest en dat ze gehoord had dat A. A. B. geslagen en aangevallen werd en dat haar vader riep dat A. A. B. 'gehuwd' was met een vrouw, R. genaamd en dat A. A. B. zijn dochter niet meer was omdat hij niet accepteert dat een vrouw een relatie heeft met een andere vrouw. U verklaarde niet te weten hoe de vader van A. A. B. ontdekte dat zijn dochter lesbisch was. Sindsdien was uw dochter, A. A. B., vermist. U kende R. doch u was steeds in de veronderstelling dat zij een 'gewone' vriendin van uw dochter was. Een week na de verdwijning van A. A. B. begaf u zich naar de woning van uw ex-echtgenoot die u vertelde dat A. A. B. zijn dochter niet meer was omdat R. haar 'echtgenoot' was. Uw ex-echtgenoot werd gewelddadig en u ging weg. Na de verdwijning van hun zus, A. A. B., besloten uw zonen in 2009 de woning van uw vader te verlaten en in te trekken bij uw broers en hun respectievelijke echtgenotes in Kisoro. U bezocht uw zonen van tijd tot tijd in de woning van uw broers. Na de verdwijning van uw dochter begon u in oktober 2009 jongeren die verstoten werden door hun familieleden te helpen. U gaf uzelf de schuld van de verdwijning van uw dochter en u bedacht dat, indien u nauwer was geweest met uw dochter, ze u wellicht verteld zou hebben dat ze lesbisch was hetgeen nu het geval niet was geweest. U nodigde in het geheim verstoten meisjes uit in uw woning en u poogde te bemiddelen tussen de meisjes en hun moeder. Enkele van de meisjes die in uw woning over de vloer kwamen waren lesbienne of werden ervan verdacht lesbienne te zijn. U poogde hun moeders te overtuigen van het feit dat het geen schande is om homoseksueel te zijn. In augustus 2012 werd u telefonisch gecontacteerd door A. W. die u vertelde dat hij u opbelde vanuit het Central Police Station en

dat er een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd omdat u kinderen zou beïnvloeden en zou betrekken in het lesbianisme. Na het telefoontje van A. W. besloot u dat het beter was voor u om Oeganda te ontvluchten. U besloot een visum aan te vragen opdat u Oeganda kon ontvluchten. Eind augustus 2012, vernam u van een naburige winkelierster, Grace genaamd, dat de dochter van een brigadier in het leger in uw woning was geweest en beroep had gedaan op uw hulpverlening. Als gevolg hiervan was de brigadier erg boos op u en kwam hij u zoeken en vroeg aan de winkelierster waar u woonde. Grace vertelde de brigadier dat u niet thuis was en hierop droop hij af. Sinds de brigadier u in uw buurt was komen zoeken werd u verstoten door de buurtbewoners, werd u nageroepen door de buurtbewoners en gooiden buurtbewoners met stenen naar u. Op 1 september 2012 kwam de voorzitter – wiens naam u niet kent - van uw buurtraad naar u toe en hij vertelde u dat u voor het einde van 2012 Kampala moest verlaten. U verkreeg een visum voor deelname aan een congres in Uppsala (Zweden) doch u had nooit de intentie dit congres bij te wonen en wilde slechts Oeganda verlaten om uw leven te redden. Op 31 oktober 2012 verliet u Kampala en reisde u naar Addis Ababa (Ethiopië). Vervolgens nam u een vlucht van Ethiopian Airlines naar België met de bedoeling door te reizen naar Stockholm (Zweden). U arriveerde op de luchthaven van Zaventem (België) op 1 november 2012. U werd door de Federale Politie tegengehouden met een geldig paspoort en visum doch met een onduidelijk reismotief en onvoldoende bestaansmiddelen (zie verslagen van de Federale Politie van de luchthaven van Zaventem dd. 1 november 2012 nr. BN/5718/12 en dd. 6 november 2012 nr. PA/429/GC). Op 6 november 2012 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een Oegandees paspoort (nr. B 0952996) op naam van S. K. uitgereikt op 18 juni 2012 te Kampala met Schengen-visum op naam van K. S. uitgereikt op 31 oktober 2012 door de Noorse ambassade in Kampala in vertegenwoordiging van Zweden, een opsporingsbericht in de krant Daily Monitor dd. 15 november 2012, een internetartikel getiteld Uganda gay rights activist David Kato killed dd. 27 januari 2011, een internetartikel getiteld CAL condemns Ugandan government closure of LGBT workshop dd. 15 februari 2012, een internetartikel getiteld Uganda: Government disrupts human rights workshop and attempts to arrest one of the organisers, Kasha Jacqueline Nabagesera dd. 14 februari 2012 en een internetartikel getiteld Ugandan gay rights activist David Kato found murdered (s.d.).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij uw beweringen dat u van 1985 tot 2001 een lesbische relatie had met C. T..

Zo verklaarde u dat u er 2 of 3 maal per jaar (zie gehoorverslag CGVS, p. 12) een seksuele affaire op nahield met C. T. (p. 7) vanaf ongeveer 1985 (p. 7-8) tot 2001 (p. 8), aldus gedurende een periode van ongeveer 16 jaar. Op de vraag of u een relatie had met C. T. repliceerde u "Niet echt" (p. 7-8). Wanneer de interviewer van het CGVS u vervolgens vroeg "Wat had u dan met C. T. als het geen relatie was?" repliceerde u onder meer dat u er niet op kan antwoorden en dat u niet kunt zeggen wat voor soort relatie jullie hadden (p. 8) hetgeen weinig doorleefd overkomt. Ook de vaststelling dat u geen eenduidig antwoord kon geven op de vraag "Was u verliefd op C. T." (p. 8) is bevreemdend aangezien u er toch een 16 jaar durende affaire met haar op nahield en seks met haar had. Op de vraag "Was u verliefd op C.T." (p. 8) antwoordde u in vage bewoordingen "Ik weet het niet, ik denk van niet, we hadden gewoon een bepaalde band, ik weet het niet" (p. 8) hetgeen wederom weinig doorleefd overkomt. Bovendien verklaarde u dat u na 2001 geen relaties meer had met vrouwen (p. 8) en op de vraag "Voelt u zichzelf alsof u lesbienne bent of niet?" (p. 11) repliceerde u "Ik weet het niet" (p. 11) en u voegde hier aan toe dat u zich nooit aangetrokken voelde tot andere vrouwen (p. 11-12) dan C. T. (p. 12). U verklaarde evenmin te weten of u zou kunnen leven zonder aangetrokken te worden tot vrouwen (p. 12). Ook vertonen uw verklaringen diverse lacunes wat betreft uw kennis over C. T.. Ondanks de 16 jaar durende affaire met C. T. (p. 7-8) die u beweerde er op nagehouden te hebben verklaarde u niet te weten waar noch wanneer C. T. geboren werd (p. 12), kon u slechts 2 van de 4 kinderen van C. T. bij naam noemen (p. 13), verklaarde u niet te weten hoeveel broers en zussen C. T. in totaal had (p. 13) doch beweerde u dat één van haar broers stierf (p. 13) zonder dat u de naam van de overleden broer kon toelichten (p. 13). Ook de andere broers en zussen van C. T. kon u niet bij naam noemen (p. 13). U verklaarde tevens de naam van de ouders van C. T. niet te kennen (p. 13) en niet te weten wanneer C. T. huwde (p. 13). Desalniettemin verklaarde u te weten dat de echtgenoot van C. T. werkzaam was op de luchthaven voor het bedrijf Civil Aviation (p. 13), doch u kon de functie noch precieze beroepsactiviteiten van haar echtgenoot op de luchthaven toelichten (p. 13). Wat betreft de betrapping in 2001 kon u niet toelichten waarom en waarheen de echtgenoot van C. T. het huis uit was (p. 13) hoewel u eerder toch beweerde dat hij naar het buitenland gereisd was (p. 9). Naast uw bewering dat C.

T. evenals u een relatie had met lerares D. D. (p. 6) verklaarde u niet te weten of C. T. ooit andere relaties met vrouwen had (p. 14). U kan aldus niet overtuigen wat betreft de door u beweerde band die u had met C. T.. Ook wanneer u gevraagd werd naar het beschrijven van de betrapting op heterdaad in de echtelijke woning van C. T. in 2001 – die u volgens uw beweringen toch aanzienlijke problemen opbracht en u zelfs vreesde naar aanleiding hiervan gedood te zullen worden (p. 10) – legde u vage en ontwijkende verklaringen af zoals “ik herinner me niet veel van de dag dat het [de betrapting] gebeurde” (p. 9). Daarnaast kan opgemerkt worden dat u noch tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) (zie gehoorverslag DVZ dd. 8 november 2012) noch in de door u ingevulde vragenlijst van het CGVS (zie vragenlijst CGVS dd. 8 november 2012) op enige wijze melding maakte van persoonlijke lesbische relaties die u in het verleden gehad zou hebben. Zo maakte u eerder dan uw gehoor door het CGVS dd. 20 november 2012 nergens melding van een lesbische relatie die u in het verleden er op nagehouden zou hebben met uw lerares D. D. (p. 5-6), noch van een – nochtans 16 jaar durende – lesbische relatie die u er op nagehouden zou hebben met C. T. (p. 7-8). Nochtans had u bij aanvang van uw gehoor door het CGVS op de vraag “Hoe verliep uw gehoor bij de DVZ” (p. 2) gesteld dat het “oké” was (p. 2). Wanneer de interviewer van het CGVS u vervolgens tweemaal vroeg waarom u nooit eerder melding maakte van het gegeven dat u lesbische relaties zou gehad hebben (p. 8 en 11) repliceerde u dat de reden waarom u Oeganda ontvluchtte niets te maken heeft met uw lesbische relatie met C. T. (p. 8) en dat uw seksuele relaties met vrouwen niet de reden was waarom u het land ontvluchtte (p. 10). Daarenboven kan worden opgemerkt dat u voor het CGVS verklaarde, naar aanleiding van de betrapting enkel problemen gekend te hebben met uw echtgenoot die u sloeg (p. 10-11) en met uw broers die u zeiden dat u niet normaal was (p. 11), die u wegzonden uit de ouderlijke woning in Kisoro (p. 11) en u verstootten en niet accepteerden (p. 11). U voegde hier aan toe dat u omwille van uw lesbische ervaringen met geen andere personen dan uw echtgenoot en uw broers problemen kende (p. 11). U verklaarde tot slot dat u na 2001 geen persoonlijke problemen meer ondervond naar aanleiding van het incident dat u op heterdaad betrap werd met een vrouw in bed (p. 12).

Ten tweede kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt wat betreft de aanleiding van uw vlucht uit Oeganda, meer bepaald uw bewering dat u sinds oktober 2009 verstoten meisjes uitnodigde in uw woning om hen bijstand te verlenen en vervolgens sinds augustus 2012 gezocht werd door de Oegandese autoriteiten op beschuldiging van het ‘rekruteren van meisjes in het lesbianisme’.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS dat u in oktober 2009 begon met het begeleiden van verstoten meisjes (p. 22). U verklaarde dat u uw activiteiten in het geheim voerde (p. 21) en dat sommige van deze verstoten meisjes lesbienne waren of er van verdacht werden lesbienne te zijn (p. 21-22). U verklaarde dat u in totaal ongeveer 50 meisjes begeleidde die u eenmaal of meermaals thuis bezochten (p. 23). U verklaarde dat u in sommige gevallen ook de moeders van de meisjes bij u thuis uitnodigde (p. 23) en hen onder meer vertelde dat de homoseksualiteit van hun dochters geen schande is (p. 21-22). U verklaarde de moeder-dochter-relaties te willen optimaliseren (p. 22). **Echter, diverse vage, lacunaire en weinig verenigbare verklaringen zetten de geloofwaardigheid van de door u beweerde gevoerde sociale activiteiten danig op de helling.** Hoewel u verklaarde zo’n 50 meisjes bij u thuis ontvangen en begeleid te hebben (p. 23) kon u slechts 8 meisjes bij naam noemen (p. 23) hetgeen toch erg weinig is. Bovendien verklaarde u van geen enkel van de 50 meisjes de familienaam te kennen (p. 24). Uw verklaring “ik was niet geïnteresseerd in hun namen en details” (p. 22) komt echter weinig geloofwaardig over aangezien u de meisjes toch thuis in uw eigen woning ontving en bovendien verklaarde uw activiteiten in het geheim gevoerd te hebben omdat u wist dat homoseksualiteit in Oeganda ‘heel erg’ was (p. 22). De vaststelling dat u besepte dat u ‘gevaarlijke’ activiteiten ontplooië doch niet in het minst bekend was met de identiteiten van de door u geholpen personen komt weinig aannemelijk over. Hoewel u verklaarde dat sommige van de meisjes lesbienne waren, verdacht werden van het zijn van lesbienne en geslagen of misbruikt werden omwille van diverse redenen (p. 23) voegde u hier aan toe “ik ben niet zeker over de redenen dat ze kwamen” (p. 23) hetgeen opnieuw verbazingwekkend is gezien u er zich terdege van bewust was dat uw activiteiten ernstige consequenties konden veroorzaken. Gevraagd naar wie van de meisjes werkelijk lesbiennes waren kon u slechts 2 meisjes bij (voor)naam noemen (p. 24) hetgeen toch erg beperkt is. Hoewel u verklaarde dat 10 of 12 meisjes hun moeder meebrachten naar uw woning kon u geen enkele moeder bij naam noemen (p. 24) en u verklaarde in dit verband onder meer “[...] het was een geheim ding, ik vroeg hen nooit naar hun namen [...]” (p. 24) hetgeen weinig aannemelijk is. Gevraagd naar hoe de meisjes te weten kwamen dat u dit sociaal werk deed aangezien het geheim was (p. 24) en hoe precies het woord verspreid werd dat u dit sociaal werk deed (p. 24) repliceerde u “dat weet ik niet” (p. 24) en u voegde er aan toe te veronderstellen dat meisjes op school reclame maakten voor uw sociaal werk (p. 24). **Samenvattend kan dus gesteld worden dat u het geenszins aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk het door u beweerde sociaal werk uitvoerde.**

Ten derde kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden betreffende uw verklaringen dat u in augustus 2012 telefonisch gecontacteerd werd door A. W. die u vertelde dat hij u opbelde vanuit het Central Police Station en dat er een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd omdat u kinderen zou beïnvloeden en zou betrekken in het lesbianisme.

Zo blijkt uw kennis over A. W., die volgens uw verklaringen werkzaam was in het Central Police Station quasi onbestaande. Vooreerst verklaarde u dat u A. W. slechts kent doordat zijn echtgenote afkomstig is uit hetzelfde dorp dan u (p. 26) en dat u niet meer over hem weet (p. 26). Vervolgens verklaarde u 'te denken' dat A. W. werkzaam is bij de politie (p. 26) en 'te denken' dat hij u telefonisch zei dat hij belde vanuit het Central Police Station (p. 26) en niet te weten of A. W. dan wel politiemann dan wel burger is (p. 27), waarna u bevestigde dat hij werkzaam was voor de zogenaamde Uganda Police (p. 27). Verder verklaarde u de precieze functie van A. W. niet te kennen (p. 26), de precieze graad van A. W. niet te kennen (p. 27), de straatnaam en het adres van het Central Police Station in Kampala vergeten te zijn (p. 27), niet meer details te kennen over voor welk departement of welke sectie van de Uganda Police A. W. werkzaam is (p. 27), niet te weten sinds wanneer A. W. werkzaam is bij de politie (p. 27), niets te weten over de studies en de loopbaan van A. W. (p. 27), niet te weten wat het takkenpakket noch de activiteiten van A. W. bij de politie zijn (p. 27) en niet te weten waarom A. W. u verwittigde en wilde redden (p. 27).

Ten vierde dient te worden opgemerkt dat ook uw verklaringen dat u in augustus 2012 gezocht werd door brigadier M. K. ernstige lacunes vertonen.

Zo verklaarde u dat de brigadier boos was op u omdat zijn dochter beroep deed op uw sociale dienstverlening (p. 28). U verklaarde echter niet te weten welk van de meisjes die u bezocht precies de dochter van de brigadier was (p. 28). Voorts kende u de volledige naam van de brigadier niet (p. 28) en wist u slechts dat hij M. K. werd genoemd (p. 28). U verklaarde vervolgens de precieze functie van de brigadier niet te kennen (p. 29), de precieze graad van de brigadier niet te kennen (p. 29), niet te weten voor welk departement hij werkt (p. 29), niet te weten waar hij werkzaam was voor het leger (p. 29), niet te weten waar hij gestationeerd was (p. 29), niet te weten of hij werkzaam was voor de lucht-, land- of zeemacht (p. 29) en u voegde hier aan toe niets over de brigadier te weten (p. 29). Daarenboven verklaarde u niet te weten of u nog steeds gezocht wordt door de brigadier (p. 29).

Ten vijfde kan nog worden opgemerkt dat ook uw kennis over het LGBTI-milieu in Oeganda te wensen overlaat.

Zo verklaarde u geen enkele vereniging of organisatie bij naam te kennen die opkomt voor de rechten van lesbiennes en homoseksuelen in Oeganda (p. 32), beweerde u geen enkele persoon bij naam te kennen die in Oeganda openlijk toegeeft homoseksueel of lesbienne te zijn of waarvan bekend is dat ze homoseksueel of lesbienne zijn (p. 32), verklaarde u nog nooit gehoord te hebben van 'MUSLA' (p. 32), verklaarde u nog nooit gehoord te hebben van 'SMUG' (p. 32), verklaarde u nog nooit gehoord te hebben van 'EXODUS' (p. 32), verklaarde u nog nooit gehoord te hebben van 'FARUG' (p. 32), verklaarde u niet te weten wat 'Freedom and Roam Uganda' is (p. 32), verklaarde u nog nooit gehoord te hebben van 'Spectrum Uganda' (p. 32), verklaarde u nog nooit gehoord te hebben van 'Integrety Uganda' (p. 32), verklaarde u nog nooit gehoord te hebben van 'Frank & Candy' (p. 32), beweerde u 'Kasha Jacqueline' niet te kennen (p. 32), verklaarde u het zogenaamde 'Rolling Stone'-incident niet te kennen (p. 32) en verklaarde u niets te weten over een lijst van homoseksuelen die op 2 oktober 2010 in de krant Rolling Stone werd gepubliceerd (p. 32) (zie informatie in administratief dossier). Deze vaststellingen zijn enerzijds merkwaardig omdat uw kennis over LGBTI-problematiek in Oeganda overduidelijk zo goed als onbestaande is en anderzijds merkwaardig omdat u in het kader van uw asielaanvraag zelf diverse internetartikels voorlegde (cf. infra) waarin onder meer bekende homoseksuelen in Oeganda bij naam genoemd worden (zie informatie in administratief dossier), verenigingen en organisaties die opkomen voor de rechten van homoseksuelen en lesbiennes bij naam genoemd worden (zie informatie in administratief dossier), 'Kasha Jacqueline' vernoemd wordt (zie informatie in administratief dossier) en 'FARUG' oftewel 'Freedom and Roam Uganda' vernoemd worden (zie informatie in administratief dossier).

Tot slot kan worden opgemerkt dat u reeds op 1 november 2012 op de luchthaven van Zaventem arriveerde (zie hogervermelde verslagen van de Federale Politie) doch slechts op 6 november 2012 asiel aanvraag. Uw verschoningen dat uw bestemming Zweden was (p. 31) en dat u niet wist hoe de Belgische asielprocedure in elkaar zat (p. 31) kan allerm minst verschon en dat u niet onmiddellijk na uw aankomst in België asiel aanvraag. Integendeel, dit haalt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven nog verder onderuit. Immers kan van een asielzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming en ernstige inspanningen onderneemt om deze te verkrijgen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Wat betreft het door u voorgelegde Oegandees paspoort (nr. B 0952996) op naam van S. K. uitgereikt op 18 juni 2012 te Kampala met Schengen-visum op naam van K. S. uitgereikt op 31 oktober 2012 door de Noorse

ambassade in Kampala in vertegenwoordiging van Zweden kan slechts gezegd worden dat uw nationaliteit en identiteit geenszins betwijfeld worden. Wat betreft het door u voorgelegde internetartikel getiteld *Uganda gay rights activist David Kato killed* dd. 27 januari 2011, het door u voorgelegde internetartikel getiteld *CAL condemns Ugandan government closure of LGBT workshop* dd. 15 februari 2012, het door u voorgelegde internetartikel getiteld *Uganda: Government disrupts human rights workshop and attempts to arrest one of the organisers, Kasha Jacqueline Nabagesera* dd. 14 februari 2012 en het door u voorgelegde internetartikel getiteld *Ugandan gay rights activist David Kato found murdered (s.d.)* kan enerzijds gesteld worden dat het hier slechts algemene informatie betreft die geenszins de door u ingeroepen persoonlijke vervolgingsfeiten ondersteunen. Anderzijds kan worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u klaarblijkelijk in het geheel niet op de hoogte blijkt van de inhoud van de door u voorgelegde internetartikels (cf. supra). Wat betreft het door u voorgelegde opsporingsbericht in de krant *Daily Monitor* dd. 15 november 2012 waarin gesteld wordt dat u, S. K., gezocht wordt door de politie kan slechts gezegd worden dat documenten, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund dienen te worden door geloofwaardige verklaringen hetgeen in casu geenszins het geval is.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het materieel motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Met betrekking tot de bedenkingen die de bestreden beslissing maakt bij de beweringen dat verzoekster een lesbische relatie had met C. T. verklaart verzoekster dat omwille van het feit dat de relatie reeds lang geleden is en slechts op sporadische tijdstippen werd geuit, het niet abnormaal is dat zij zich niet meer alle details herinnert noch dat zij het familiale leven van haar bedpartner van buiten kent. In de relatie stond het intiem zijn voorop en niet zozeer een interesse in andermans leven zoals dit bij een normale liefdesrelatie zou zijn.

Waar de bestreden beslissing weinig geloof hecht aan verzoeksters verklaringen dat zij sinds 2009 verstoten meisjes opving en sinds augustus 2012 werd gezocht door de autoriteiten wegens het rekruteren van meisjes voor lesbianisme stelt verzoekster dat het haar bedoeling was een steun en toeverlaat te zijn waarbij het niet de bedoeling was om de volledige familiale achtergrond van de meisjes te kennen. Verzoekster heeft ondertussen een tweede persartikel kunnen verkrijgen via een kennis in Oeganda. Dit artikel bevestigt alle verklaringen van verzoekster.

Verzoekster wijst er vervolgens op dat A. W. een echtgenoot was van een dorpsgenote en dat zij nooit verklaard heeft dat zij deze persoon heel goed kende. Het opsporingsbericht in de *Daily Monitor* van 15 november 2012 toont duidelijk aan dat er wel degelijk een arrestatiebevel tegen haar was uitgevaardigd. De brigadier kende zij enkel als Matayo K. omdat hij zo door anderen genoemd werd. Het nieuwe documenten toont duidelijk dat verzoekster de waarheid spreekt, de naam van brigadier M. wordt uitdrukkelijk vermeld.

Waar de bestreden beslissing stelt dat haar kennis over het LGBTI-milieu in Oeganda te wensen overlaat merkt zij op dat de neergelegde internetartikels slechts werden overgemaakt gedurende het interview waardoor zij deze documenten niet heeft kunnen inkijken. Verzoekster meent dat een ghebrek aan voldoende kennis omtrent het milieu op zich geen reden mag zijn om te twijfelen aan haar verklaringen. Het huisvesten van verstoten meisjes was louter een individueel initiatief waar amper

ruchtbaarheid werd aan gegeven. Mede gelet op het heimelijk karakter lag het ook niet in de aard van verzoekster om medestanders op te zoeken en er zich mee te verenigen.

2.2. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus noch voor de subsidiaire beschermingsstatus. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas om de hierna volgende redenen.

Verzoekster verklaarde haar land te hebben verlaten louter en alleen omwille van het feit dat zij sinds oktober 2009 verstoten meisjes uitnodigde in haar woning om hen bijstand te verlenen waardoor zij sinds augustus 2012 gezocht werd door de Oegandese autoriteiten op beschuldiging van het 'rekruteren van meisjes in het lesbianisme'. Verzoekster verklaarde uitdrukkelijk dat de reden waarom zij Oeganda ontvluchtte niets te maken heeft met haar lesbische relatie met C. T. (gehoorverslag, 8) en dat haar seksuele relaties met vrouwen niet de reden was waarom zij het land ontvluchtte (*ibid.*, 10).

Vooreerst kan geen enkel geloof worden gehecht aan verzoeksters bewering ooit een relatie te hebben gehad met haar leerkracht uit de middelbare school noch met haar vriendin C. T.. Verzoekster maakte immers bij de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel ogenblik gewag van het feit dat zij ooit een lesbische relatie zou gehad hebben. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat zij nooit middelbare studies volgde en dat het hoogste opleidingsniveau dat zij ooit bereikte de lagere school was (vragenlijst, 2., identiteitsgegevens). Hoewel verzoekster verklaarde dat haar lesbische relaties met haar leerkracht uit de middelbare school en vervolgens met haar vriendin C. T. niet aan de basis van haar vlucht uit Oeganda liggen hypothekeert deze vaststelling alvast de geloofwaardigheid van haar verdere verklaringen.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekster die verklaarde sinds augustus 2012 gezocht te worden door de Oegandese autoriteiten op beschuldiging van het 'rekruteren van meisjes in het lesbianisme' uiterst vage verklaringen aflegde over de meisjes die zij zou begeleid hebben. Zo van verzoekster niet kan verwacht worden dat zij alle 50 meisjes die zij begeleidde "bij naam en toenaam kan benoemen" of dat zij "de volledige familiale achtergrond kent" van de meisjes is het niet aannemelijk dat zij maar 8 meisjes bij naam kan noemen en van geen enkel de familienaam kent. Gelet op het feit dat verzoekster deze meisjes in haar eigen woning ontving en zij haar activiteiten in het geheim moest voeren omdat zij wist dat homoseksualiteit in Oeganda 'heel erg' was, is het niet plausibel dat verzoekster geen interesse zou betonen in de identiteit van de meisjes die zij opving en dat zij zelfs verklaarde niet zeker te zijn van de redenen waarom ze kwamen. Verzoekster kon ook slechts twee meisjes die werkelijk lesbiennes waren bij hun (voor)naam noemen, zij kon geen enkele moeder bij naam noemen hoewel 10 of 12 meisjes hun moeder meebrachten en zij stelde niet te weten hoe de meisjes te weten kwamen dat zij dit sociaal werk deed. Verzoeksters opmerking in het verzoekschrift dat het haar niet interesseerde om te weten hoe de meisjes bij haar geraakten illustreert eens te meer dat verzoeksters verklaringen weinig doorleefd overkomen en dat zij geenszins aannemelijk maakt betrokken te zijn geweest in sociale dienstverlening voor verstoten meisjes in Oeganda.

De krantenartikels die verzoekster neerlegt ter staving van haar relaas doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Niet enkel is het nieuwe bij het verzoekschrift toegevoegde artikel uit de *The Red Paper* van 30 oktober 2012 slechts een fotokopie waaraan alleen al om deze reden geen bewijswaarde kan worden verleend, bovendien blijkt de krantenpagina melding te maken van de datum "Thursday October 30, 2012", terwijl 30 oktober 2012 een dinsdag was. Dat verzoekster met dergelijke gemanipuleerde stukken haar relaas ondersteunt wijst bovendien op het bedrieglijk karakter van haar aanvraag. Ook aan het eerder neergelegde opsporingsbericht uit de *Daily Monitor* van 15 november 2012, waarvan het origineel aan het Commissariaat-generaal werd getoond, kan evenmin enige bewijswaarde worden gehecht. Een krantenartikel in een originele krant is slechts een bewijs dat een artikel gepubliceerd is maar geen bewijs van de erin vermelde feiten. Terecht merkt verweerder dienaangaande op dat kranten gemakkelijk artikels tegen betaling publiceren waardoor hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief is. Aan geen van beide artikels kan dan ook maar enige bewijswaarde worden gehecht.

De vaststelling bovendien dat verzoekster met een geldig paspoort probleemloos haar land kon verlaten op legale wijze is niet verenigbaar met haar verklaring gezocht te worden door diezelfde overheden. Bovendien heeft verzoekster niet meteen bij aankomst in België asiel aangevraagd terwijl van iemand die haar land ontvlucht omdat zij nood heeft aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat zij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich zo snel mogelijk te informeren

over de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en vervolgens met bekwame spoed een asielaanvraag indient, zeker wanneer men aan de grens wordt aangehouden. Het feit dat verzoekster reeds op 1 november 2012 op de luchthaven van Zaventem aankwam maar slechts op 6 november 2012 asiel aanvraag haalt de geloofwaardigheid van de door haar ingeroepen asielmotieven nog verder onderuit.

Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij en er zijn gegevens voorhanden waaruit zou blijken dat de situatie in Oeganda van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER